

WÓJT GMINY MIELEC

ul. Głowackiego 5
39-300 Mielec

Mielec, 21.01.2020 r.

OA. 1431. 3 . 2020

DECYZJA

o odmowie udostępnienia informacji publicznej

Wójt Gminy Mielec, działając na podstawie art. 16 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z 6.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2019 r. poz. 1429) oraz art. 107 § 1 ustawy z 14.06.1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTOWANA] w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej obejmującej informacje dotyczące: inwestycji wodno-kanalizacyjnych, wysokości odliczeń podatku vat z tytułu realizacji tych inwestycji, terminów w których zostały dokonane korekty podatku vat od wymienionych wyżej inwestycji, a także informacji czy Gmina sama wykonywała w/w czynności, w okresie od roku 2010 r. do roku 2018 r.,

postanawia:

odmówić udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej zawartej w pytaniach 4,5 i 7 wniosku.

UZASADNIENIE

W dniu 25 listopada 2019 r. [REDAKTOWANA] przesłał za pośrednictwem poczty elektronicznej wniosek o udostępnienie informacji publicznej z zakresu : inwestycji wodno-kanalizacyjnych, wysokości odliczeń podatku vat z tytułu realizacji tych inwestycji, terminów w których zostały dokonane korekty podatku vat od wymienionych wyżej inwestycji, a także informacji czy Gmina sama wykonywała w/w czynności w okresie od roku 2010 r. do roku 2018 r.

Pismem z dnia 4 grudnia 2019 r. tutejszy organ udzielił odpowiedzi w zakresie części pytań zawartych we wniosku a w pozostałym zakresie wezwał wnioskodawcę do wykazania, że uzyskanie wnioskowanej informacji zawartej w pytaniach 4,5 i 7 jest szczególnie istotne dla interesu publicznego, wyznaczając 14-dniowy termin na uczynienie zadość wezwaniu, pod rygorem odmowy udzielenia informacji. Wezwanie zostało przesłane na adres poczty elektronicznej wnioskodawcy w dniu 5 grudnia 2019 r. i jednocześnie umieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy Mielec.

W świetle powyższego tutejszy organ zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności tutejszy organ dokonał oceny, czy wnioskowana informacja jest informacją publiczną, następnie czy jest ona informacją publiczną przetworzoną oraz, po trzecie, czy wnioskodawca wykazał, że jej udostępnienie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z 6.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej (powoływanej dalej jako u.d.i.p.) każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną i podlega udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach i w trybie określonych w ustawie. Zarówno w orzecznictwie, jak i w doktrynie wielokrotnie podnoszono bowiem, że za informację publiczną należy uznać informacje wytworzone przez władze publiczne, osoby pełniące funkcje publiczne oraz inne podmioty, które wykonują funkcje publiczne lub gospodarują mieniem publicznym, komunalnym bądź mieniem Skarbu Państwa, jak również informacje odnoszące się do wspomnianych władz, osób i innych podmiotów, niezależnie od tego, przez kogo zostały wytworzone (*vide* np. wyrok NSA z 30.10.2002 r., II SA 181/02, niepubl.; wyrok NSA z 30.10.2002 r., II SA 1956/02, LEX nr 78062, czy wyrok NSA z 30.10.2002 r., II SA 2036-2037/02, niepubl.; zob. również M. Jaśkowska, *Dostęp do informacji publicznych w świetle orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego*, Toruń 2002, s. 28). Wobec tak szerokiej definicji informacji publicznej organ uznał, że informacja wskazana we wniosku [redacted] dotycząca udzielenia informacji dotyczących następujących pytań: 1) Czy Gmina jest czynnym podatnikiem Vat, 2) Czy i od kiedy Gmina rozlicza skonsolidowany podatek Vat, 3) Czy Gmina wykonywała inwestycje wodno-kanalizacyjne w latach 2010-2018, 4) Czy Gmina otrzymała odsetki od organu podatkowego od zwrotu podatku Vat, bez wątplenia należy zaliczyć do kategorii informacji publicznej i podlegającej udostępnieniu na zasadach określonych w ustawie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienie do uzyskania informacji przetworzonej w zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego, przy czym ustawa nie zawiera definicji informacji przetworzonej. W świetle powyższego należy przywołać poglądy prezentowane w orzecznictwie, iż „suma informacji prostych, w zależności od wiążącej się z ich pozyskaniem wysokości nakładów, jakie musi ponieść organ, czasochłonności czy liczby zaangażowanych pracowników, może być traktowana jako informacja przetworzona” (*vide* wyrok NSA z 26.01.2017 r., I OSK 2124/16, LEX nr 2254526; a także np. wyrok WSA w Szczecinie z 16.02.2017 r., II SA/Sz 1489/16, LEX nr 2247684; wyrok WSA w Rzeszowie z 20.12.2016 r., II SA/Rz 1519/16, LEX nr 2205205; czy chociażby wyrok WSA w Opolu z 30.09.2016 r., II SAB/Op 26/16, LEX nr 212171). Co więcej, w orzecznictwie podkreśla się, iż „zasadniczą cechą informacji przetworzonej jest okoliczność, że jej uzyskanie wiąże się zawsze z poniesieniem przez podmiot zobowiązany określonych kosztów w szerokim znaczeniu tego słowa, zwłaszcza finansowych i organizacyjnych, często trudnych do pogodzenia z jego bieżącą działalnością. Czynności, jakie należy podjąć w tym zakresie, mogą mieć różny stopień złożoności i dlatego nie można stworzyć takiego ich katalogu, który byłby zamknięty i adekwatny w każdej sytuacji faktycznej. Suma tzw. informacji prostych może być uznana za informację przetworzoną pod warunkiem, że szeroki zakres wniosku o udostępnienie informacji wymaga użycia tak znacznych środków osobowych, np. dla zgromadzenia wielu dokumentów, ich zanonimizowania i skopiowania, iż zakłóci to normalny tok działania podmiotu zobowiązanego” (*vide* wyrok WSA w Poznaniu z 15.02.2017 r., IV SA/Po 964/16, LEX nr 2237622; a także np. wyrok WSA w Warszawie z 15.12.2016 r., II SA/Wa 1344/16, LEX nr 2189707). Nie ulega więc wątpliwości, że konieczność dokonania przez podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej wielu czynności, w celu wyszukania żądanej informacji publicznej, zgodnej z kryteriami wniosku, jest w istocie wytworzeniem żądanej informacji – jest to zasadnicza różnica między informacją publiczną, tzw. prostą – bo możliwą do udostępnienia niejako „od ręki”, a informacją publiczną przetworzoną, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. W orzecznictwie podnosi się również, że w pewnych przypadkach szeroki zakres wniosku wymagający zgromadzenia, przekształcenia (zanonimizowania) i sporządzenia wielu kserokopii określonych dokumentów może wymagać takich działań organizacyjnych i angażowania środków osobowych, które zakłócają normalny

tok działania podmiotu zobowiązanego i utrudniają wykonywanie przypisanych mu funkcji. Informację wytworzoną w ten sposób, mimo że składa się z wielu informacji prostych będących w posiadaniu organu, należy uznać za informację przetworzoną, jeżeli powstały w wyniku wskazanych wyżej działań zbiór nie istniał w chwili wystąpienia z żądaniem o udostępnienie informacji publicznej” (*vide* wyrok NSA z 28.10.2016 r., I OSK 310/16, LEX nr 2228289).

W świetle powyższego tutejszy organ dokonał oszacowania liczby dokumentów, które podlegałyby czynnościom związanym z udostępnieniem żądanej informacji. [REDAKTOR] wnioskuje od udostępnienie informacji z dziewięciu lat. Pracownicy wskazali szacunkową liczbę dokumentów, które powinny być zbadane w celu sporządzenia i udostępnienia odpowiedzi na pytania : 4,5 i 7 złożonego wniosku. Przeważająca część dokumentów które, pozwoliłyby na przygotowanie odpowiedzi na zadane pytania musiałyby zostać przez pracowników pobrana z archiwum, ich treść przeanalizowana pod kątem kryteriów określonych we wniosku. Poza tym prowadzona ewidencja podatku vat nie daje możliwości udzielenia prostej odpowiedzi na zadane pytania lecz wymaga analizy dokumentów źródłowych z okresu 9 lat. Wymaga to dużego nakładu pracy, sięgnięcia do dokumentacji źródłowej, przygotowania określonych analiz i wycień. Podkreślić należy fakt, że tak przygotowana odpowiedź skutkować będzie wytworzeniem nowej informacji.

W świetle powyższego należy przypomnieć, że w odniesieniu do informacji publicznej przetworzonej ustawodawca uzależnił możliwość jej udzielenia od wykazania przez wnioskodawcę, iż jej uzyskanie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. Należy przy tym odnotować, że w orzecznictwie podnosi się, iż nie wystarczy, aby uzyskanie informacji przetworzonej było istotne dla interesu publicznego, lecz ma być szczególnie istotne, co stanowi dodatkowy kwalifikator przy ocenie, czy dany wnioskodawca ma prawo do jej uzyskania (*vide* np. wyrok NSA z 27.01.2011 r., I OSK 1870/10, LEX nr 951999). Tym samym działanie wnioskodawcy nie tylko w interesie indywidualnym, lecz także w interesie „ponadindywidualnym” nie jest samoistnie wystarczające dla przyjęcia, że jest ono szczególnie istotne dla interesu publicznego. Należy przy tym zauważyć, że kwalifikowana forma interesu publicznego – ustawodawca posługuje się formułą: „szczególnie istotne” – oznacza, że uzyskanie przez wnioskodawcę informacji przetworzonej przyczyni się do bardzo ważnych dla Państwa czy społeczeństwa działań i jest bardzo istotna dla dużego kręgu potencjalnych odbiorców (*vide* np.: wyrok NSA z 17.10.2006 r., I OSK 1347/05, LEX nr 281369; czy wyrok WSA w Gdańsku z 8.08.2012 r., II SA/Gd 149/12, LEX nr 1253688). Zgodnie z prezentowanymi w orzecznictwie podglądami należy więc przyjąć, że wnioskodawca powinien wykazać, iż otrzymanie informacji stwarza realną możliwość wykorzystania uzyskanych danych dla poprawy funkcjonowania organów administracji publicznej i lepszej ochrony interesu publicznego. Wnioskodawca powinien przy tym wykazać swoje indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga. Brak jest natomiast podstaw do udzielenia informacji publicznej przetworzonej podmiotowi, który nie zapewnia, że zostanie ona realnie wykorzystana w celu ochrony interesu publicznego lub usprawnienia funkcjonowania organów państwa (*vide* np. wyroki NSA: z 7.12.2011 r., I OSK 1737/11, LEX nr 1149235; z 5.03.2013 r., I OSK 3097/12, LEX nr 1339635).

Mimo, że wnioskodawca został wezwany do wykazania, że wymienione w pytaniach : 4,5 i 7 dane są szczególnie istotne dla interesu publicznego, nie uczynił tego.

Wobec powyższego tutejszy organ odmówił udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej zawartej w pytaniach 4,5 i 7 wniosku.

Wobec treści art. 16 ust. 2 pkt 2 u.d.i.p. tutejszy organ informuje, że w toku postępowania o udostępnienie informacji publicznej stanowisko zajęły następujące osoby:

1. Beata Wojtas - Radca prawny ;
2. Elżbieta Głaz - Główny specjalista ds. kontroli i rozliczania podatku vat.
3. Robert Łabuda- Adwokat

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Tarnobrzegu. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem tutejszego organu, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

WÓJT
inż. Józef Piątek
.....
(Podpis z podaniem imienia, nazwiska
i stanowiska służbowego)

Otrzymują:

1.
2. A/a.